

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2017 - Α.Φ.174 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

“Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή.” Α΄ Κορ.15:51-52

Ο Κύριος είναι η Ελπίδα μας

Ο 71ος Ψαλμός είναι πολύ ενθαρρυντικός για αναγνώστες που βρίσκονται σε δοκιμασίες και θλίψεις. Ο συγγραφέας αυτού του ψαλμού βιώνει και ο ίδιος μια πολύ δύσκολη κατάσταση. Έχει απέναντί του πραγματικούς εχθρούς που ζητούν την καταστροφή του (εδ. 4, 10-11, 13). Έχει περάσει πολλές δοκιμασίες και θλίψεις και νοιώθει ότι βρίσκεται στα τάρταρα (εδ.20). Νοιώθει έντονα την ανάγκη να σωθεί και να ελευθερωθεί από την παρούσα κατάσταση (εδ. 2-4, 12). Χρειάζεται απεγνωσμένα την παρηγοριά του Κυρίου (εδ. 21).

Ωστόσο, αντί να πέσει σε κατάθλιψη κάτω απ' το βάρος όλων αυτών των δοκιμασιών, γεμίζει με ελπίδα - "Εγώ όμως πάντα ελπίζω και αδιάκοπα θα Σε δοξολογώ" (Ψαλμ.71:14). Γιατί; Διότι έχει τα μάτια του προσηλωμένα στον Κύριο και όχι μόνο η ελπίδα του είναι στον Κύριο, αλλά η ελπίδα του ΕΙΝΑΙ ο Κύριος: "Γιατί Εσύ είσαι η ελπίδα μου"

Ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολες είναι οι περιστάσεις που βιώνουμε, μπορούμε, όπως ο ψαλμωδός, να έχουμε πάντοτε ελπίδα, εάν στρεφόμεστε στον Κύριο. Ακόμη και τώρα, αν βρίσκεσαι σε δοκιμασίες που σε πιέζουν και σε απειλούν να σε καταβάλουν, ας γίνονται

αιτία να βαθύνουν την ελπίδα σου προς Αυτόν "Μονάχα στο Θεό βρίσκει η ψυχή μου τη γαλήνη, γιατί Αυτός μου δίνει την ελπίδα" Ψαλμ.62:6. Οι πιο κάτω αλήθειες είναι από το Θεό της ελπίδας:

Ο Κύριος είναι το Δυνατό Καταφύγιο. "Σ' Εσένα, Κύριε, κατέφυγα..." (εδ. 1), "...Είσαι ο βράχος μου και το φρούριό μου" (εδ. 3), "...Είσαι το ισχυρό μου καταφύγιο" (εδ. 7).

Πόσο καλό είναι να γνωρίζουμε ότι ανάμεσα στις καταιγίδες της ζωής, υπάρχει Ένας που μπορούμε να πάμε και να βρούμε καταφύγιο. Ένας που είναι αγαθός, οχύρωμα σε ημέρα θλίψης (Ναούμ 1:7). Ένας που είναι τόπος ασφάλειας (Παρ. 18:10). Ένας που είναι "ασπίδα όλων εκείνων που ελπίζουν σ' Αυτόν" (Ψαλμ. 18:30). Ένας που μας καλύπτει και μας προστατεύει (Ψαλμ. 91:4). Ο Κύριος είναι "καταφυγή μας και δύναμη, βοήθεια ετοιμότατη μέσα στις θλίψεις. Γι' αυτό, δεν θα φοβηθούμε και αν η γη σαλευτεί, και τα βουνά μετατοπιστούν στο μέσον των θαλασσών και αν ηχούν και ταραζονται τα νερά τους και τα βουνά σείονται εξαιτίας της έπαρσής τους." (Ψαλμ. 46:1-3).

Ο Κύριος μπορεί να σε δυναμώσει. "Ακόμα κι ως τα γερατιά κι όταν

ασπρίσουν τα μαλλιά, Θεέ, να μη μ' αφήσεις, ώσπου τη δύναμή Σου να κηρύξω σ' ετούτη τη γενιά, και σ' όλες που θα 'ρθούνε" (Ψαλμ. 71:18).

Όταν η δύναμή μας αναπόφευκτα μειώνεται (εδ. 9), η δύναμη του Κυρίου είναι χωρίς όριο και τέλος. "Δύναμη κι ωραιότητα στον άγιο το ναό Του" (Ψαλμ. 96:6) και "η δύναμή Του μεγάλη" (Ψαλμ. 147:5). Με τη δύναμή Του διατηρεί τ' αστέρια και είναι ο Θεός που "δίνει ισχύ στους εξασθενημένους, και αυξάνει τη δύναμη στους αδύνατους" (Ησα. 40:29). Όταν περιμένουμε Εκείνον, παίρνουμε καινούργια δύναμη (εδ. 31) - τη δύναμή Του! Και όχι μόνο παίρνουμε τη δύναμή Του, αλλά ο Ίδιος ο Κύριος ΕΙΝΑΙ η δύναμή μας - "Ο Κύριος είναι δύναμή μου, και ασπίδα μου σ' Αυτόν έλπισε η καρδιά μου, και βοηθήθηκα..." (Ψαλμ. 28:7). "Ατόνησε η σάρκα μου και η καρδιά μου. ο Θεός, όμως, είναι η δύναμη της καρδιάς μου, και η μερίδα μου στον αιώνα" (Ψαλμ. 73:26). Μπορούμε να κάνουμε τα πάντα μέσω Εκείνου που μας ενδυναμώνει! (Φιλιπ. 4:13). Και όταν η δύναμή Του εργάζεται μέσα μας και μέσα από εμάς, η ζωή μας γίνεται μια μαρτυρία της χάρης της δόξας Του! (Α΄ Πετ. 4:11).

Υπομένοντας δοκιμασίες

«Εγώ όμως σας λέω να μην αντιστέκεστε στον κακόβουλο, αλλά όποιος σε χτυπήσει στο δεξί μάγουλο, στρέψε του και το άλλο». (Ματθ.5:39)

Αυτό το εδάφιο αποκαλύπτει την ταπείνωση του Χριστιανού. Στο φυσικό κόσμο, εάν κάποιος δεν ανταποδώσει το κτύπημα, θα είναι επειδή είναι δειλός. Όμως στο πνευματικό κόσμο, είναι σημάδι του ότι ο Γιος του Θεού βρίσκεται μέσα του και γι' αυτό δεν ανταποδίδει το κτύπημα. Όταν κάποιος σε προσβάλει, όχι μόνο δεν πρέπει να του το ανταποδώσεις, αλλά πρέπει και να αρπάξεις την ευκαιρία ώστε να του δείξεις ότι στη ζωή σου υπάρχει ο Γιος του Θεού. Δεν μπορείς να μιμείσαι τη φύση του Ιησού, διότι είτε υπάρχει μέσα σου ο Χριστός, είτε δεν υπάρχει. Μία προσωπική προσβολή γίνεται ευκαιρία για το παιδί του Θεού να δείξει σ' αυτόν που τον πρόσβαλε την εκπληκτική γλυκύτητα του Ιησού Χριστού.

Η επί του Όρους διδασκαλία δεν είναι «κάνε το καθήκον σου», αλλά «κάνε αυτό που δεν έχεις καθήκον». Δεν είναι καθήκον σου να γυρίσεις το άλλο μάγουλο, αλλά ο Ιησούς είπε ότι εάν θέλουμε να είμαστε μαθητές Του, πάντα θα κάνουμε αυτά τα πράγματα. Δε θα λέμε «Ω, δεν μπορώ να κάνω περισσότερο αφού με έχουν τόσο πολύ παρεξηγήσει». Κάθε φορά που επιμένω να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματά μου, πληγώνω το Γιο του Θεού, ενώ όταν αποδέχομαι το κτύπημα που μου δίνουν, τότε δεν επιτρέπω τον Ιησού να πληγωθεί. Αυτό είναι και το νόημα στην επιστολή προς Κολοσσαείς 1:24 «.....ανταναπληρώνω έτσι με το σώμα μου τα παθήματα που θα υπέφερε ο Χριστός....»

Ποτέ μη ζητάς ο άλλος να είναι δίκαιος απέναντί σου, όμως και ποτέ μη σταματάς εσύ να είσαι δίκαιος. Πάντα ψάχνουμε για δικαιοσύνη, αλλά το μήνυμα της επί του όρους ομιλίας είναι : **«ποτέ μη ζητάς δικαιοσύνη, αλλά και ποτέ μη σταματάς να την δίνεις.»**

Ο Κύριος είναι η Ελπίδα μας

συνέχεια από την 1η σελίδα

Ο Κύριος μπορεί να βγάλει καλό μέσα από τις δοκιμασίες. "...ποιος είναι όμοιός σου, Θεέ; Εσύ, που θλίψεις μου 'δωσες πολλές και συμφορές, μου ξαναδίνεις τη ζωή· κι από την άβυσσο της γης επάνω μ' ανεβάζεις" (Ψαλμ. 71:19).

Ο Θεός μας είναι ένας υπέροχος Θεός, που έχει τη δύναμη ν' αλλάζει καταστάσεις! Αυτός δίνει "κόσμημα αντί για στάχτη, αντί για πένθος λάδι της χαράς, γιορταστική στολή αντί γι' απελπισία" (Ησα. 61:3). Ό,τι ο εχθρός σχεδιάζει για κακό, ο Κύριος μπορεί να εργαστεί και να εκπληρώσει τους σκοπούς Του (Γεν. 50:20). Όταν παραδίδουμε τις δοκιμασίες και τα προβλήματά μας σ' Εκείνον, Αυτός μπορεί να εργαστεί μέσα απ' αυτά για την τιμή και την δόξα Του. Κάνει όλα τα πράγματα να εργάζονται για το αγαθό γι' αυτούς που Τον αγαπούν και που έχουν κληθεί σύμφωνα με το σχέδιό

Του (Ρωμ. 8:28). Καθώς Τον εμπιστευόμαστε με όλη μας την καρδιά, Εκείνος μπορεί να εξομαλύνει το δρόμο μας (Παρ. 3:5-6). Καθώς υπομένουμε μέσα στις δοκιμασίες, τελικά βλέπουμε "το τέλος του Κυρίου, ότι ο Κύριος είναι πολυεύσπλαχνος και οικτίρμονας" (Ιάκ. 5:11).

Ο Κύριος μπορεί να σε αναπαύσει. "...καθώς επέστρεψες, με παρηγόρησες" (Ψαλμ. 71:21).

Ο Θεός καταλαβαίνει απόλυτα πότε ζαλιζόμαστε από τα προβλήματα και είναι ικανός να μας προμηθεύσει βαθιά ανάπαυση. Είναι "ο Πατέρας των οικτιρμών και Θεός κάθε παρηγορίας, Αυτός που μας παρηγορεί σε κάθε μας θλίψη..." (Β' Κορ. 1:3-4). Είτε οι καταστάσεις βελτιώνονται, είτε όχι και ακόμη και αν αντιμετωπίζουμε θλίψεις από παντού, μάχες απ' έξω, φόβους από μέσα, ο Θεός μπορεί να μας αναπαύσει (Β' Κορ. 7:6).

Αγαπητά αδέρφια, μακάρι οι περιστάσεις να σας φέρνουν όλο και πιο κοντά στον Κύριο. Εκείνος είναι πιστός να μας φροντίσει και καθώς το κάνει, η ζωή μας θα γίνει μια μεγαλύτερη μαρτυρία για τον υπέροχο Θεό! "Εγώ, όμως, πάντοτε θα ελπίζω, και θα προσθέτω σε όλους τούς επαίνους σου!" (Ψαλμ. 71:14).

Η Χριστοκεντρική ζωή

Ο σκοπός της ζωής μας που ο Ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός έχει βάλει στον καθένα μας, είναι ότι μεγαλώνουμε στην ένδοξη και τέλεια ομοιότητά Του. Το να είμαστε σαν το Χριστό, σημαίνει ότι κάθε χάρισμα και ικανότητα θα πρέπει να αναπτυχθεί στο μεγαλύτερο δυνατό μέτρο. Επίσης σημαίνει ότι κάθε χάρισμα θα πρέπει να χρησιμοποιείται για τη δόξα και μόνο του Ουράνιου Πατέρα μας.

Πώς όμως θα μπορέσουμε να εκπληρώσουμε έναν τόσο υψηλό και ένδοξο σκοπό; Πρώτα από όλα, θα χρειαστεί να συγκεντρώσουμε όλες μας τις δυνάμεις και ικανότητες για αυτόν το σκοπό. Η μάχη θα είναι έντονη και ο εχθρός θα κάνει ό,τι μπορεί για να μας δημιουργήσει σύγχυση και με τον ένα ή τον άλλο τρόπο να μας βγάλει έξω από την πορεία μας. Ο Παύλος είδε να συμβαίνει αυτό στη δική του περίπτωση και έτσι γράφει: "...Ξεχνώ αυτά που είναι πίσω μου και κάνω ό,τι μπορώ για να φτάσω αυτά που βρίσκονται μπροστά μου. Προσβλέπω στο βραβείο..." (Φιλιπ. 3:13-14).

Τα μέσα για την επίτευξη του στόχου, όπως ο Παύλος αναφέρει τόσο ξεκάθαρα στο 3ο κεφ. της προς Φιλιππησίους επιστολής, είναι μέσω της στενής επαφής και αντίληψης του Προσώπου του Κυρίου Ιησού Χριστού. Για να κάνει αυτή τη σκέψη ξεκάθαρη, ο Παύλος χρησιμοποιεί το Μωυσή σαν παράδειγμα. Υπενθυμίζει στους αναγνώστες τον τρόπο με τον οποίο ο Μωυσής πέρασε 40 μέρες και νύχτες στο Όρος Σινά στην Παρουσία του Κυρίου και μετά από αί-

τημα του Μωυσή, ο Κύριος τού αποκάλυψε ένα μικρό μέρος της ουράνιας δόξας Του, "τα άκρα της Παρουσίας Του", όπως ήταν γραμμένο. Όταν ο Μωυσής κατέβηκε από το όρος, τα παιδιά του Ισραήλ εφοβούντο να τον κοιτάξουν στο πρόσωπο, εξαιτίας της δόξας που ακτινοβολούσε. Ο Μωυσής όμως "δεν γνώριζε ότι το πρόσωπό του έλαμπε" και φορούσε ένα πέπλο όταν μιλούσε στο λαό, έτσι ώστε να μη χάνουν την προσήλωσή τους από τη δόξα του Κυρίου. Με το να μείνει μόνος στην Παρουσία Του, η δόξα του Κυρίου μεταφέρθηκε στο πρόσωπο του δούλου Του. Με τον ίδιο τρόπο ας έχουμε συνήθεια το να ζούμε στην Παρουσία του Κυρίου, τρεφόμενοι από την Πιστότητά Του, απολαμβάνοντας την αγάπη και το έλεός Του, ζητώντας πάντοτε να Τον ευαρεστούμε σε όλα, ερχόμενοι καθημερινά σε στενότερη επαφή μαζί Του, και σε μεγαλύτερη αφιέρωση προς Εκείνον. Έτσι η ομορφιά και ο χαρακτήρας Του θα μεταφερθούν σε εμάς από το Άγιο Πνεύμα. Μπορεί εμείς να μην το καταλαβαίνουμε, όμως οι άλλοι θα μπορούν να δουν σε εμάς, τη δόξα, τη χάρη, την ειρήνη και τη χαρά, που ανήκουν στον Αιώνιο Κύριο της δόξας και θα αρχίσουν οι γύρω μας "να καταλαβαίνουν ότι είμαστε με τον Ιησού" και, ακόμη περισσότερο, ότι Εκείνος βρίσκεται συνεχώς μαζί μας και κατοικεί στην καρδιά μας.

Η τελική κατάληξη που μας έχει υποσχεθεί και που αναμφίβολα θα εκπληρωθεί, είναι όταν ο Κύριος έρθει πάλι

μέσα στη δόξα και τότε η μεταμόρφωσή μας θα έχει ολοκληρωθεί. Όπως λέει ο Ιωάννης: "Τώρα είμαστε παιδιά του Θεού. Τι πρόκειται να γίνουμε στο μέλλον δεν έχει ακόμη φανερωθεί. Ξέρουμε όμως πως όταν ο Χριστός φανερωθεί στη Δευτέρα Παρουσία Του, θα γίνουμε όμοιοι μ' Αυτόν, γιατί θα Τον δούμε όπως πραγματικά είναι" (Αΐωα. 3:2).

Δοξάζουμε Εσένα, Ω Κύριε, για τη δόξα του σκοπού, που έχεις θέσει ενώπιόν μας, με τη χάρη Σου, που Εσύ έχεις εγγυηθεί ότι μια ημέρα θα φθάσουμε. Αύξησε την επιθυμία μας να Σε γνωρίσουμε και να δεχθούμε περισσότερη από την ομορφιά της ομοιότητάς Σου, έτσι ώστε η διαδικασία της μεταμόρφωσης να γίνει πιο γρήγορα μέσα μας και να μπορέσουμε να ζήσουμε πιο πολύ για τη δόξα Σου.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Κάλεσμα σε ασυνήθιστη Προσευχή

Η εκκλησία απεγνωσμένα χρειάζεται να βγει και να απαντήσει σε ένα νέο κάλεσμα για μια ασυνήθιστη προσευχή που επεκτείνεται πέρα από τις φυσιολογικές προσδοκίες του παρελθόντος. Πρόκειται για προσευχή που μπορεί να φέρει τη δύναμη του Θεού επάνω σε ένα νέο κόσμο που αντιμετωπίζουμε – έναν κόσμο αβεβαιότητας, φόβου και πολέμων.

Η Βίβλος αναφέρει περιόδους ασυνήθιστης προσευχής. Ένα καλό παράδειγμα διαβάζουμε στο Βιβλίο της Εσθήρ. Η κρίση εκεί αφορούσε τη ζωή κάθε Εβραίου αιχμαλώτου στη Βαβυλώνα. Το διάταγμα που είχε εκδοθεί, θα είχε σαν αποτέλεσμα τη γενοκτονία των Εβραίων. Η βασίλισσα Εσθήρ επρόκειτο να ρισκάρει τη ζωή της πηγαίνοντας στο βασιλιά εκ μέρους των συμπατριωτών της. Ωστόσο, πριν πάει, κάλεσε τους συμπατριώτες της σε τριήμερη νηστεία και προσευχή για την αποστολή της. Η έκτακτη και ασυνήθιστη προσευχή έφερε απρόσμενη ελευθερία.

Το Βιβλίο του Έσδρα μάς δίνει ένα άλλο καλό παράδειγμα ασυνήθιστης προσευχής. Ο Έσδρα προετοιμαζόταν για να οδηγήσει ένα σύνολο εξόριστων από τη Βαβυλώνα πίσω στην Ιερουσαλήμ. Ο βασιλιάς είχε προσφέρει στρατεύματα για προστασία στο επικίνδυνο ταξίδι. Αλλά ο Έσδρα αρνήθηκε τα στρατεύματα, επισημαίνοντας ότι ο Ίδιος ο Θεός θα τους προστάτευε. Καθώς μαζεύτηκε το πλήθος, ο Έσδρα άρχισε να συνειδητοποιεί πόσο επικίνδυνο μπορεί να ήταν το ταξίδι και ότι δε μπορούσαν απλά να πάρουν σαν δεδομένη την προστασία του Θεού. Έτσι, κάλεσε το πλήθος να ταπεινώσουν τον εαυτό τους, να προσευχηθούν και να νηστέψουν για το ταξίδι. Ο Θεός άκουσε τις προσευχές τους και τους παρείχε α-

σφαλή διέξοδο προς τον προορισμό τους.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα σαν κι' αυτά και στην πρόσφατη ιστορία. Ο μεγάλος Βρετανός κήρυκας, Charles H. Spurgeon, χρησιμοποιήθηκε από το Θεό για να φέρει πολλούς στη βασιλεία, και στην πορεία μια μεγάλη εκκλησία χτίστηκε στο Λονδίνο. Προέτρεπε το ακροατήριο σε ασυνήθιστη προσευχή, εάν ήθελαν να δουν το χέρι του Θεού ενεργό στην εκκλησία τους. Έγραφε: «Αγαπητοί Φίλοι, δε γνωρίζουμε τι ο Θεός θα κάνει για εμάς εάν μόνο προσευχόμαστε για μια ευλογία. Έχουμε προσπαθήσει να κηρύξουμε χωρίς να προσπαθήσουμε να προσευχηθούμε; Γιατί η εκκλησία να δίνει προτεραιότητα στο κήρυγμα, παρά στην προσευχή;

Ω, αγαπητοί αδελφοί! Ας παλέψουμε στην προσευχή και θα γίνει πραγματικότητα αυτό που θα μαρτυρά τους στεναγμούς και τη λύπη εκείνων που μετανοούν. Επίσης θα συμβεί ότι αυτό το μεγάλο πλήθος δεν θα πηγαίνει και θα έρχεται όπως κάνει τώρα, αλλά λίγο καλλίτερα, οι άνθρωποι θα φεύγουν από την εκκλησία υμνώντας το Θεό και λέγοντας: “Ήταν καλό που ήμασταν εδώ. Δεν υπάρχει τίποτα καλλίτερο από το σπίτι του Θεού και από την πύλη του ουρανού”. Γι' αυτόν το λόγο, ας συντονιστούμε στην προσευχή».

Ζούμε σε καιρούς που δεν είναι «φυσιολογικοί». Αυτό που ήταν φυσιολογικό για εμάς στη ζωή της προσευχής μας και στην εμπειρία του Χριστιανισμού, δεν επαρκε αυτή την ώρα. Ο Θεός μάς καλεί σε ασυνήθιστη προσευχή! Πώς θα ανταποκριθείς «σ' Αυτόν που μπορεί με υπερπερίσσιο τρόπο να κάνει παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή αντιλαμβανόμαστε με τον νου, σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας»; Εφεσίους 3:20

Ξεκίνα την κάθε σου μέρα με το Θεό

“Κύριε, το πρωί θα ακούσεις τη φωνή μου, το πρωί θα παρασταθώ σε Σένα, και θα προσδοκώ” (Ψαλ.5:3). Αυτή ας είναι η απόφασή μας και η πρακτική μας καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Είναι σοφία και καθήκον μας, να ξεκινάμε κάθε μέρα με το Θεό. “Ο λαός δεν θα ρωτήσει τον Θεό του;” (Ησα.8:19). Όταν μας λέει: “Εκζητήστε το Πρόσωπό Μου”, δεν πρέπει η καρδιά μας ν' απαντήσει στον Ένα που αγαπάμε: “Το Πρόσωπό Σου Κύριε θα εκζητήσω”; (Ψαλ.27:8). Αλλά, αν υποθέσουμε ότι η καρδιά μας έχει κρυώσει και έχουμε απομακρυνθεί πολύ από Εκείνον; Τότε, όταν μας λέει: “Επιστρέψτε παραστρατημένα παιδιά· θα αποκαταστήσω το παραστράτημά σας”, δεν πρέπει ν' απαντήσουμε αμέσως: “Ναι, Κύριε, ερχόμαστε σ' Εσένα, γιατί εσύ είσαι ο Θεός μας!” (Ιερ.3:22).

Ω, αδελφέ μου, δεν είναι τόσα πολλά αυτά που έχουμε να πούμε στον Κύριο το Θεό μας, τον Ένα που υπηρετούμε; Πόσες πολλές και σημαντικές υποθέσεις είναι μεταξύ ημών και Εκείνου; Συνεχώς εξαρτιόμαστε από Εκείνον, όλες οι ελπίδες μας βρίσκονται σ' Εκείνον. Δεν είναι όλη η ευτυχία μας, τώρα και για πάντα, εξαρτώμενη από τη Χάρη Του; Δεν χρειάζεται να ζητούμε την επιδοκιμασία Του - να Τον εκζητούμε με όλη μας την καρδιά; Δεν έχουμε καταλάβει ότι έχουμε βαθεία προσβάλλει τον Κύριο το Θεό μας με τις πολυάριθμες και σοβαρές αμαρτίες μας, με αποτέλεσμα να έχουμε προκαλέσει μόλυνση; Δεν πρέπει να εξομολογώμαστε τις αμαρτίες μας και να ζητάμε συγχώρεση και καθαρισμό με το αίμα του Χριστού; Δεν έχουμε λάβει αναρίθμητες ευεργεσίες και ευλογίες από Αυτόν; Οφείλουμε λοιπόν να το αναγνωρίσουμε, να Τον ευχαριστήσουμε και να Τον δοξολογήσουμε. **Ναι, η προσευχή είναι το ελάχιστο που μπορούμε να προσφέρουμε στο Θεό.**

Πολύ περισσότερα!

Όταν ο Μέγας Αλέξανδρος είχε γίνει πια μεγάλος ηγεμόνας, ένας από τους παλιούς δασκάλους του ήρθε να τον βρει. Είχε μεγάλη ανάγκη ενός ποσού χρημάτων, γιατί ζούσε σε μεγάλη φτώχεια, χωρίς ο Αλέξανδρος να το γνωρίζει. Έπρεπε να καλύψει τις ανάγκες του κι έτσι ήρθε μπροστά στον ηγεμόνα με το αίτημά του. Ο Αλέξανδρος σκέφτηκε για λίγο, δεν του έδωσε όμως τα χρήματα, όπως εκείνος περίμενε. Αντί γι' αυτό, τον διόρισε κυβερνήτη μιας ολόκληρης πόλης της επικράτειάς του, παραχωρώντας του όλα τα προνόμια αυτής της θέσης. Ο δάσκαλος ξαφνιασμένος είπε ότι αυτό ήταν πολύ και ότι δεν του άξιζε τέτοια τιμή. Ο Αλέξανδρος τότε απάντησε: «Το θέμα δεν είναι αν το ζήτησες ή όχι, αλλά τι ταιριάζει σε μένα, ένα μεγάλο βασιλιά, να δίνω στους έμπιστούς μου!».

Πολλοί άνθρωποι έχουν τη νοοτροπία αυτού του δασκάλου. Θα ήταν πολύ ευχαριστημένοι αν ο Θεός τους έδινε υγεία, τροφή, ρούχα, σπίτι για να μείνουν. Ο Θεός όμως δεν στοχεύει να μας δίνει μόνο αυτά. Ας μην Τον περιορίζουμε στις υλικές μας ανάγκες. Ας μην Τον κατεβάζουμε στο δικό μας επίπεδο. Ο «Θεός θέλει να μας δωρίσει πολύ περισσότερα. Όχι γιατί το αξίζουμε, αλλά γιατί μας αγάπησε κι έδωσε το Γιο Του αντίλυτρο για μας. Είναι έτοιμη η καρδιά μας να ανοίξει μπροστά στην άπειρα μεγάλη καρδιά του Θεού; Είναι έτοιμη η πίστη μας να αγκαλιάσει τις άπειρες δυνατότητες που μας προσφέρει ο Πατέρας δια του Ιησού Χριστού; Σωτηρία δωρεάν και κατά χάρη, απαλλαγή από την ενοχή, συγχώρηση από την αμαρτία με το αίμα του Σταυρού. Υιοθεσία και κληρονομιά ουράνια, αιώνια. Καθημερινή παρουσία και οδηγία του Πνεύματος του Αγίου. Καθαρή, άγια ζωή με αρχοντιά παιδιού Θεού και με δοξασμένο προορισμό. Είμαστε έτοιμοι γι' αυτά τα δώρα;

Αλήθεια τι να ζητήσουμε από τον Κύριο, όταν μας έχει χαρίσει τα πάντα! Ας είμαστε λοιπόν υπάκουα παιδιά Του και πιστοί υπηρέτες της δόξας Του.

Το χωριό που άλλαξε

«Ο Θεός που είναι η πηγή της ειρήνης .. να σας προετοιμάσει κατάλληλα για κάθε είδους καλό έργο, ώστε να εκτελείτε το θέλημά Του..» Εβρ.13:20-21

Σε ένα μικρό, φτωχικό χωριό απλοϊκών ανδρακωρύχων, ένα παιδάκι ρώτησε τη μητέρα του αν μπορούσε να καλλιεργήσει κάτι στον κήπο τους. Σκέφτηκε πως ήθελε να φυτέψει μερικά λουλούδια για να ομορφύνει την αυλή και για να τα κόβουν κάποιες φορές για τις επισκέψεις που έκαναν.

Μια μέρα ο πρύτανης του Πανεπιστημίου περνούσε από το χωριό και του έκανε εντύπωση η χάρη και η επιμέλεια του μικρού κήπου μέσα σ' ένα χωριό κατάμαυρο, που μύριζε διάχυτη καρβουνίλα. Στάθηκε για να εκφράσει το θαυμασμό του, κι όταν έμαθε το ξεκίνημα της προσπάθειας πρόσφερε στο παιδί μια υποτροφία για το Πανεπιστήμιο, όταν θα τελείωνε το γυμνάσιο. Έγινε έτσι η αρχή μιας έμπνευσης για όλους τους γείτονες. Αρχισαν να καθαρίζουν τις αυλές τους, να τις στολίζουν με πρασινάδες και σε λίγο όλη η όψη του χωριού άλλαξε.

Αντί να κοιτάμε γύρω, αντί να περιμένουμε από τους άλλους, γιατί δεν ξεκινάμε με τα δικά μας χέρια και πόδια σ' αυτό που ο Κύριος μάς οδηγεί. Αντί να μεμψιμοιρούμε ότι όλοι κοιμούνται πνευματικά, γιατί δεν ανασκουμπωνόμαστε να δουλέψουμε εμείς στον αγρό Του; Αντί να παραπονοιάμαστε πως δεν υπάρχει γύρω μας αγάπη, γιατί δε ζητάμε από τον Κύριο να γεμίσει τη δική μας καρδιά με την αγάπη Του, ώστε να προσφέρουμε στους γύρω μας; «Μιμητές μου γίνεστε», έφτασε να γράφει ο απόστολος Παύλος, γιατί φλεγόταν από ζήλο στην υπηρεσία του Κυρίου κι ήθελε κι οι άλλοι αδελφοί ν' αρπάζουν φωτιά. Ο καιρός έφτασε για να γίνει ο καθένας μας ένα σκεύος εύχρηστο, στην πρώτη ζήτηση του Πατέρα που θα προσφέρεται με χαρά και προθυμία, για να ευλογηθούν όσοι βρίσκονται γύρω μας.

Ας μην περιμένουμε λοιπόν από τους άλλους, ούτε να βυθιζόμαστε στην αδιαφορία και την πικρία. Να ζητήσουμε από τον Κύριο να γίνουμε δημιουργικοί και χρήσιμοι στους άλλους, ακόμα και όταν γύρω μας υπάρχει μαυρίλα φτώχειας και αδικίας, εμείς να γινόμαστε χρήσιμοι και φωτεινό παράδειγμα πίστης σ' Εκείνον.

Ο Κύριος είναι κοντά

Δεν γνωρίζω τι μπορεί να συμβαίνει με άλλα πράγματα, αλλά νοιώθω ότι όταν λέω ότι ο ερχομός του Κυρίου πλησιάζει, έχω ένα όπλο στα χέρια μου ασυνήθιστο και ιδιόρρυθμο. Μπορώ να πάω στον άγιο που αγωνίζεται, εναντίον του οποίου η μάχη φαίνεται να κρατά καλά και να του πω: "Μην αποκάμεις, ο Κύριος είναι κοντά και θα συντρίψει σύντομα το σατανά κάτω από τα πόδια σου".

Στον άγιο που είναι κουρασμένος από την κακία του κόσμου, τρομαγμένος από τις ματαιότητές του και ενοχλημένος από το πυκνό σκοτάδι του μεσονυχτίου, μπορώ να πω: "Έχε θάρρος. Ο Κύριος είναι κοντά. Λίγο ακόμα και ο κόσμος θα σταματήσει να ζητάει την κακία. Συντομότερα από ό,τι νομίζεις θα χαράξει η αυγή".

Στον άγιο που υποφέρει, μπορώ να πω: "Μην κλαις, ο Κύριος είναι κοντά. Η ραγισμένη καρδιά θα επουλωθεί και η πικρία της στέρησης θα ξεχαστεί από τη χαρά της ένωσης για πάντα".

Στο χαλαρό άγιο, βαρύ και οκνηρό στο βάδισμά του, μπορώ να πω: "Σήκω, γιατί ο Κύριος είναι κοντά. Εργάσου ενόσω είναι ημέρα. Κοίτα έναν κόσμο που πεθαίνει, όλοι ανέτοιμοι για τον Κριτή τους. Πέτα μακριά τον εγωισμό σου και την αγάπη σου για τις ανέσεις".

Στον άπληστο άγιο, μπορώ να πω: "Ο Κύριος έρχεται. Δεν είναι ώρα για πλουτισμό τώρα. Μη μαζεύεις θησαυρό για τις τελευταίες ημέρες".

-Χρειάζεσαι πίστη;

«Επομένως, η πίστη είναι διαμέσου της ακοής η δε ακοή διαμέσου τού λόγου τού Θεού» (Ρωμ. 10:17)

-Χρειάζεσαι βεβαιότητα της σωτηρίας σου;

«Αυτά τα έγγραφα σε σας που πιστεύετε στο όνομα του Υιού τού Θεού, για να γνωρίζετε ότι έχετε αιώνια ζωή.» (Αΐωα. 5:13)

-Χρειάζεσαι διάκριση;

«Επειδή, καθένας που τρέφεται με γάλα, είναι άπειρος του λόγου τής δικαιοσύνης, αφού είναι νήπιος. Η στερεή τροφή, όμως, είναι για τους τελείους, οι οποίοι, χάρη στη συνεχή χρήση, έχουν τα αισθητήρια γυμνασμένα, στο να διακρίνουν το καλό και το κακό» (Εβρ. 5:13-14)

Ποτέ μην πάψεις να κοιτάς στον Ιησού

«..... ο Πέτρος ..... περπάτησε επάνω στα νερά για να έρθει στον Ιησού. Βλέποντας, όμως, δυνατό τον άνεμο, φοβήθηκε.....» Μαθθ. 14:29-30

Ο άνεμος πράγματι ήταν δυνατός και τα κύματα ψηλά, όμως ο Πέτρος δεν τα έβλεπε στην αρχή. Ούτε που τα έδινε σημασία, απλά επειδή αναγνώρισε τον Κύριο πίσω απ' αυτά και έτσι.... «περπάτησε επάνω στα νερά». Στην συνέχεια άρχισε να συνειδητοποιεί ό,τι συνέβαινε γύρω του και αμέσως άρχισε να βυθίζεται. Δε μπορούσε άραγε ο Κύριός μας να τον κάνει να περπατήσει και στο κάτω μέρος των κυμάτων όπως στο επάνω; Ναι, σίγουρα θα μπορούσε, όμως όχι χωρίς τη διαρκή εμπιστοσύνη του Πέτρου στον Κύριο Ιησού.

Κάνουμε τα πρώτα βήματα πάνω στα κύματα αναγνωρίζοντας το Θεό σε κάποια πράγματα, μετά όμως μπαίνουν στη ζωή μας η αμφιβολία και ο φόβος και κατά συνέπεια βυθιζόμαστε. Εάν πραγματικά εμπιστευτείς τον Κύριό σου, δεν πρέπει να σ' απασχολεί το πώς και το πότε Εκείνος θα ενεργήσει. Οι καταστάσεις που βιώνεις μπορεί να είναι δύσκολες, όμως όταν δεν κάνεις τί-

ποτα άλλο από το να τις κοιτάς, αμέσως αρχίζουν να σε επηρεάζουν και σε κάνουν ανίκανο να βλέπεις το Ιησού πίσω από αυτές. Και μετά ακολουθεί η επίπληξή Του «...ολιγόπιστε, τι σε έκανε να διστάσεις;» (Μαθθ.14:31). Όσο δύσκολα και αν είναι αυτά που περνάς, εσύ συνέχισε να κοιτάς τον Ιησού, διατηρώντας μία συνεχή εμπιστοσύνη σ' Εκείνον.

Εάν αρχίσεις να αμφιβάλεις ακόμα και για ένα δευτερόλεπτο, ενώ ο Θεός σου έχει ήδη μιλήσει, τότε είναι που θα αρχίσεις να βυθίζεσαι και να χάνεσαι. Ποτέ μη λες «Αναρωτιέμαι εάν στ' αλήθεια Εκείνος ήταν που μου μίλησε;» Γίνε παράτολμος αμέσως και πρόθυμος να ρισκάρεις τα πάντα, δίνοντας όλα σου σ' Εκείνον. Δεν ξέρεις πότε θα ακούσεις τη φωνή Του, όμως όποτε γίνει αυτό, να είσαι αποφασισμένος να εγκαταλείψεις τον εαυτό σου και να παραδώσεις τα πάντα στον Κύριο. Μόνο μέσα από την ολοκληρωτική παράδοση του εαυτού σου και των καταστάσεων που βιώνεις θα μπορέσεις να δεις τον Ιησού. Θα μπορέσεις να αναγνωρίσεις τη φωνή Του πιο καθαρά, όταν θελήσεις να ρισκάρεις όλο σου το είναι για Εκείνον.

Η απόφασή μου

Ζω σε μια εποχή κρίσης στον κόσμο. Ζω στην εποχή κρίσης της εκκλησίας.

Οφείλω να αντιμετωπίσω αυτά τα σοβαρά γεγονότα και να σχεδιάσω η ζωή μου να παράγει το μεγαλύτερο δυνατόν καρπό με τα χείλη και τη ζωή μου, για τη δόξα του Ουράνιου Πατέρα μου.

Γι' αυτό, με τη βοήθειά Του, με σταθερή πίστη :

Θα δώσω περισσότερο χρόνο στη μελέτη του Λόγου του Θεού.

Θα δώσω περισσότερο χρόνο στην προσευχή, με νηστεία - για την επέμβαση του Θεού σε ζητήματα ανθρώπων και εθνών για την έκχυση του Αγίου Πνεύματος και την ευλογία του Θεού επάνω στο έργο Του και στους υπηρέτες Του.

Θα δώσω πιο πολύ χρόνο σε προσωπική εργασία για τη σωτηρία χαμένων ψυχών.

Θα δώσω πιο ελεύθερα στο έργο του Θεού και με πιο συγκεκριμένη γνώση του πού και πώς χρησιμοποιούνται τα χαρίσματά μου.

Θα σταθώ, με τη χάρη του Θεού, με σταθερή εμπιστοσύνη σε ολόκληρο το Λόγο του Θεού και με το ξεγυμνωμένο το Σπαθί του Πνεύματός Του θα παλέψω για την πίστη, που παραδόθηκε μια για πάντα ενάντια σε κάθε δολιότητα στο σχολείο, στην εκκλησία και στο έθνος.

Πώς να απαλλαχθείς από την απροθυμία για προσευχή!

Θέλεις πραγματικά να πιστέψεις ότι η απελευθέρωσή σου από μια ζωή χωρίς προσευχή, είναι δυνατή για σένα και μπορεί να γίνει πραγματικότητα; Τότε πρέπει να μάθεις ότι αυτή η απελευθέρωση περιλαμβάνεται στη λύτρωση που βρίσκεται μέσα στον Ιησού Χριστό, ότι είναι μια από τις ευλογίες της Καινής Διαθήκης, που ο Ίδιος ο Θεός θα σου δώσει μέσω του Ιησού Χριστού.

Κάποιος μπορεί να πηγαίνει στον τόπο που προσεύχεται με αυτοκατάκριση επειδή προσεύχεται λίγο και να έχει αποφασίσει ότι στο μέλλον θα έχει ένα διαφορετικό τρόπο ζωής. Ωστόσο, δεν έρχεται ευλογία. Δεν υπήρχε η δύναμη για να συνεχίσει να παραμένει πιστός και η κλήση για μετάνοια δεν είχε καμία δύναμη, γιατί τα μάτια του δεν εστίαζαν στον Κύριο Ιησού. Εάν είχε απλά καταλάβει θα έλεγε: "Κύριε, βλέπεις πόσο κρύα και σκοτεινή είναι η καρδιά μου. Γνωρίζω ότι πρέπει να προσευχηθώ, αλλά νοιώθω ότι δεν μπορώ να το κάνω. Μου λείπει η ανάγκη και η επιθυμία να προσευχηθώ."

Δεν γνώριζε ότι εκείνη τη στιγμή ο Κύριος Ιησούς, μέσα από την τρυφερή Του αγάπη, κοιτούσε προς αυτόν λέγοντας: "Δεν μπορείς να προσευχηθείς, νοιώθεις ότι όλα είναι ψυχρά και σκοτεινά; Γιατί δεν παραδίνεις τον εαυτό Σου στα χέρια Μου; Μόνο πίστεψε ότι είμαι έτοιμος να σε βοηθήσω στην προσευχή. Θέλω πάρα πολύ να πλημμυρίσω την καρδιά σου με την αγάπη Μου, έτσι ώστε εσύ, όταν συνειδητοποιήσεις την αδυναμία σου, ίσως Με εμπιστευθείς για να σου δώσω τη χάρη της προσευχής. Καθώς θα σε καθαρίζω από όλες τις άλλες αμαρτίες, θα σε ελευθερώω και από την αμαρτία της έλλειψης προσευχής - μόνο μη ζητάς τη νίκη με

τις δικές σου δυνάμεις. Υποκλίσου ενώπιόν Μου σαν να ήσουν κάποιος που περιμένει τα πάντα από το Σωτήρα Του. Η ψυχή Σου ασιωπήσει ενώπιόν Μου, όσο κι αν νοιώθεις θλίψη με τις καταστάσεις που βιώνεις. Να είσαι σίγουρος τότε ότι θα σε διδάξω πώς να προσεύχεσαι."

Μέσα στην ατέλειωτη αγάπη Του, επιθυμεί πάρα πολύ να έχει επικοινωνία μαζί σου κάθε λεπτό και να σε διατηρεί στη χαρά της επικοινωνίας μαζί Του. Πίστεψε με όλη σου την καρδιά ότι υπάρχει απελευθέρωση από την αμαρτία της έλλειψης προσευχής "Εάν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, Εκείνος είναι Πιστός και Δίκαιος να μας συγχωρήσει από κάθε αμαρτία, και να μας καθαρήσει από κάθε αδικία." (Α΄ Ιωα. 1:9). Στο αίμα και στη χάρη Του υπάρχει τέλεια απελευθέρωση από κάθε αδικία και από κάθε έλλειψη προσευχής.

Πώς μπορεί να διατηρηθεί η εμπειρία της απελευθέρωσης; Από την καθημερινή στενή επικοινωνία με τον Κύριο Ιησού, δώσε Του χρόνο εκεί που προσεύχεσαι να σου αποκαλύψει τον Εαυτό Του, ως τον Αιώνιο και Παντοδύναμο Θεό, την Αιώνια Αγάπη, που έχει το βλέμμα Του πάνω σου. Επιθυμεί να επικοινωνεί μαζί μας κάθε λεπτό της ημέρας, και να μας διατηρεί στη χαρά αυτής της σχέσης.

Αυτό που πρέπει να καταλάβει κάθε πιστός είναι ότι "ο Κύριος σε αγαπά τόσο πολύ και θέλει να βρίσκεσαι διαρκώς κοντά Του, έτσι ώστε να γεύεσαι την εμπειρία της αγάπης Του." Αυτό θα μας δώσει τη δύναμη να κατακτήσουμε τον κόσμο και να κερδίσουμε ψυχές για τον Κύριό μας.

Και όμως σ' αγαπά

“Διαμέσου αυτού, λοιπόν, ας προσφέρουμε πάντοτε θυσία αίσεσης στο Θεό, δηλαδή, καρπόν από τα χείλη μας, που ομολογούν το όνομά Του”. Εβρ.13:15

Ένα μικρό αγόρι ζούσε στη γωνιά του δρόμου μιας πόλης. Δεν ήταν πολύ σπουδαίος αλλά κάτι πολύ μεγάλο και σπουδαίο του συνέβη τελευταία. Σε μια εξόρμηση του κατηχητικού σχολείου δέχθηκε το Χριστό προσωπικό του Σωτήρα και τώρα ήθελε να μιλάει για τον Ιησού στους άλλους. Δε μπορούσε να κηρύττει, αλλά ήξερε να σφυρίζει. Κάθε βράδυ στη γωνιά, σφύριζε τον ύμνο, «ο Ιησούς με αγαπά».

Μια βροχερή νύχτα ένας μεθυσμένος βγήκε παραπατώντας από μια βρώμικη αίθουσα, και σταμάτησε να ακούσει. «Τι σφυρίζεις, αγόρι μου;» τον ρώτησε. «Τον ύμνο ο Ιησούς με αγαπά», απάντησε. «Ναι, αλλά ο Ιησούς δεν αγαπά ένα γέρο μεθυσμένο», μουρμούρισε ο άνδρας. «Και βέβαια σας αγαπά. Ελάτε μαζί μου και θα σας το αποδείξει». Ο νεαρός οδήγησε τον άνθρωπο στην εκκλησία, όπου τον περιποιήθηκαν και αργότερα πίστεψε στο Χριστό και σώθηκε.

Μην πεις, πως δε μπορείς να κάνεις κάτι για το Χριστό, γιατί μπορείς να κάνεις πάρα πολλά και όλα να φανερώσουν το μεγαλείο του Θεού στη ζωή σου.

Μην πεις πως δεν έχω τίποτα να προσφέρω στο Χριστό. Έχουμε πάρα πολλά. Ζήτησέ Του να σου φανερώσει τι μπορείς να κάνεις γι' Αυτόν.

Η αγάπη του Θεού είναι απέραντη. Η αγκαλιά Του χωράει κάθε αμαρτωλό που μετανοεί. Η δική μας καρδιά όμως είναι διατεθειμένη να δείξει αυτή την αγάπη στους γύρω μας; Η ζωή μας είναι ένας καθρέφτης που αντικατοπτρίζει

Οι κόκκινες φωτοβολίδες

«Γιατί βέβαια, αν ζούμε, για τον Κύριο ζούμε, και αν πεθαίνουμε, για τον Κύριο πεθαίνουμε. Επομένως, είτε ζούμε είτε πεθαίνουμε, στον Κύριο ανήκουμε.» Ρωμ.14:8

Το Σεπτέμβρη του 1956 τρία νεαρά αδέρφια, από 18 έως 21 χρόνων, σκαρφάλωσαν σε μια κορυφή των Άλπεων ύψους 2500 μέτρων στα πλαίσια μιας άσκησης της τοπικής ομάδας διάσωσης ορειβατών. Προέρχονταν από μια αληθινά χριστιανική οικογένεια, που αγαπούσε και υπηρετούσε τον Ιησού Χριστό. Το βράδυ έφτασε, όμως τα αδέρφια δεν είχαν ακόμη επιστρέψει. Σήμανε συναγερμός και στάλθηκε μια ομάδα να τους ψάξει. Το επόμενο πρωί γύρω στις 8, η ομάδα έριξε κόκκινες φωτοβολίδες που ήταν το σήμα. Ο πατέρας, που με αγωνία περίμενε στους πρόποδες, ήξερε καλά τι σήμαινε αυτό: οι γιοι του ήταν νεκροί! Τον ρώτησαν αργό-

τερα. «Δε νιώσατε να χάνεται ο κόσμος σας όταν είδατε την ειδοποίηση ότι οι γιοι σας ήταν νεκροί;». Όχι, απάντησε, αλλά η δύσκολη στιγμή ήρθε όταν τα πτώματα των παιδιών μου μεταφέρθηκαν από την ομάδα αναζήτησης στους πρόποδες του βουνού. Τότε φώναξα στο Θεό : «Δεν καταλαβαίνω τι σημαίνουν όλα αυτά, όμως Σε εμπιστεύομαι». Εκείνη την ώρα για ένα πράγμα ήμουν απόλυτα σίγουρος: Δεν ήταν κάτι έξω από τον έλεγχο του Θεού μου. Και δεν είχαν πέσει σε σκοτεινό βάραθρο, αλλά βρίσκονταν ασφαλείς στην αγκαλιά του Ουράνιου Πατέρα.

Στις δύσκολες ώρες της σκληρής δοκιμασίας το στέρεο στήριγμά μας είναι ότι ακουμπάμε πάνω σ' Εκείνον που γνωρίζουμε Ποιος είναι, πόσο μας αγαπά και τι αιώνια σχέδια δόξας έχει ετοιμάσει για μας!

Επιφορτισμένοι με έναν πολύτιμο θησαυρό

Εμείς, που φέρουμε το όνομα του Χριστού ως Σωτήρα και Κύριό μας, έχουμε επιφορτιστεί την υπευθυνότητα της εκπλήρωσης της Μεγάλης Εντολής. Αλλά η εκπλήρωσή της είναι ένα είδος υπευθυνότητας, που δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς την υποστήριξη της ουράνιας αγάπης, καθότι από μόνοι μας δε μπορούμε να εξασκήσουμε πνεύμα ευσπλαχνίας προς τους συνανθρώπους μας μέχρι το βαθμό της θυσίας, ώστε να τους κερδίσουμε για το Χριστό.

Γι' αυτό το λόγο, ο Απόστολος Παύλος έδωσε έμφαση στη θεμελιώδη αλήθεια ότι η αγάπη του Χριστού είναι αυτή που μας συσφίγγει (Β΄ Κορ.5:14). Το συμπέρασμα είναι απλό, η μεγαλύτερη ανάγκη μας είναι να γεμίζουμε από την αγάπη του Θεού, γιατί η ευσπλαχνία είναι η αγάπη του Θεού στην πράξη.

Πρέπει συνεχώς να προσευχόμαστε, ώστε καθημερινά να έχουμε αυτή την ουράνια επιθυμία. Μέσα στην καρδιά και στη ζωή κάθε πιστού, υπάρχει η ικανότητα για αυτή την ουράνια παρότρυνση και στον καθένα από μας, μπορεί να γίνει μια ζωντανή πραγματικότητα, η δύναμη της αγάπης Του, που παράγει τέτοια ευσπλαχνία ώστε

να αγγίζει τους χαμένους. Μόνο εξαιτίας αυτής της υπερβολικής ανάγκης για την αγάπη Του, μπορούμε να ακολουθήσουμε τη διακονία μας στο πέρασμα των χρόνων.

Κανείς μας δεν γνωρίζει πόσο κοντά είμαστε στο τέλος και στην ώρα της Επιστροφής του Κυρίου. Είναι δική μας δουλειά όμως ν' αγρυπνούμε για τον επικείμενο ερχομό Του. Ωστόσο, μη γνωρίζοντας εάν ο Κύριός μας θα καθυστερήσει τον Ερχομό Του, είναι υποχρέωση των χριστιανών πιστών να ζητούν έντονα τον ευαγγελισμό των χαμένων. Γι' αυτό, ας προσευχόμαστε να έχουμε περισσότερη πιστότητα και ζήλο, ολοκληρώνοντας το έργο, που μας έχει δώσει να κάνουμε.

“Κοιτάζτε!

Εγώ κάτι καινούργιο
κάνω που κιόλας έγινε,
δεν το βλέπετε;
ΝΑΙ, θα κάνω
δρόμο μες την έρημο
και μες στην ερημιά
ποτάμια”

Ησαΐας 43:19

“Φήμες κακές
ΔΕΝ φοβάμαι,
αμετακίνητα η καρδιά
μου στον Κύριο ελπίζει”
Ψαλμός 112:7

“Ακόμα και στις μαύρες
ώρες, ΦΩΣ ανατέλει
για τους τίμιους”
Ψαλμός 112:4